

Han Ebbelaar wist het zeker: balletdanser moest 'ie worden

Herman Lansdaal

"Van jongsaf aan hebben vrouwen een belangrijke rol in m'n leven gespeeld. M'n moeder in de eerste plaats, maar ook de zusjes Bertha en Miep Veldhuis, die achter ons woonden, Nel Hoogendoorn, bij wie ik als jongetje op ballet ging en ... ja wie anders dan Lex?"

Han Ebbelaar, 49 nu, blikt peinzend terug op z'n jeugd in Hoorn, herinnert zich vooral situaties, kent weinig namen van stadgenoten meer. Ze zeggen hem ook niet zoveel. Han was vroeger vooral met zichzelf bezig, buitenbeentje als 'ie was.

Als jochie zat 'ie niet zo erg in het wereldje van stoere jongens, rover-tje spelen, belletje trekken en ander katekwaad. Aan voetballen had 'ie een hekel. Zij die het weten kunnen, zeggen dat Han Ebbelaar anders was, maar een schat van een jongen, dát wel, lief.

Han zelf: "Ik voetballen? Soms kregen we op de Jozefschool in plaats van gymnastiek wel eens voetballen op het graslandje aan de Westerdijk. Vreselijk vond ik dat. Er bleven altijd drie of vier jongetjes over, die er niets van konden. Krukken. Ik dus ook. Ga jij maar daarbij, zeiden ze dan. Niemand koos mij natuurlijk bij partijen. Ik liep ze ook meer in de weg, bleef liever uit de buurt van de bal, totdat ik 'm af en toe wel eens per ongeluk de verkeerde kant

optrapte. En dan dat geschreeuw. Ja, vreselijk ...".

Verkleedpartijen

Tollen en "scheer" vond 'ie nog wel leuk, maar andere jongensspelletjes konden 'm eveneens gestolen worden. Hij hield het op bezigheden, die meer bij meisjes pasten, herinnert zich een keukenfornuisje, had belangstelling voor kleren en doste zichzelf graag mal uit bij verkleedpartijen samen met zijn zusje Mieke, vaak tot grote hilariteit van z'n omgeving. Er zat toen al iets van de acteur in, die z'n expressie wilde uiten. Zelf had de jonge slagerszoon daar natuurlijk niet het flauwste benul van. Wel wist 'ie al vroeg wat 'ie wilde worden.

"Dansen, ik wilde altijd wel dansen,

bewegen, pasjes maken, dat zat er nu eenmaal in. Ik zou niet weten van wie ik dat heb. In de familie van vader's kant zat rond 1910 wel een neef die viool speelde en in Sneek aan ballroomdansen deed. Ik heb ook wel eens horen vertellen over een neef, die als een geflippte artiest de kermissen alliep, maar voor de rest ...? Geen van allen heeft het bij ons thuis. Wonderlijk vind ik dat. M'n broers moesten er ook niks van hebben. Ballet? Meidenwerk".

Als vijf tellen later de bel gaat van zijn appartement, veert 'ie als het ware op blote voeten in sandalen over z'n Amsterdamse parket naar de deur. De onmiskenbare balletdanser verloochent zich ook thuis bij de koffie niet.

Hoornse kermis

Er loopt een merkwaardige parallel door het leven van de Hoornse clown en mannetjesmaker Martin Brozius en dat van diens klassieke tegenvoeter Han Ebbelaar. Beiden raakten aan hun vak verslaafd dankzij de Hoornse kermis. Brozius in de lototent van Lamerus op de hoek van de Gouw en de Muntstraat, Ebbelaar bij de varieté-tent van Mullens, die in de jaren '50 steevast op de Turfhaven stond, ter hoogte van

WERELDSUCCESSEN MET ALEXANDRA RADIUS

Han Ebbelaar, zoon van slager Ben Ebbelaar van de Turfhaven, woonde tot z'n zestiende in Hoorn. Hij is de derde persoonlijkheid in de serie over opvallende oud-stadgenoten in dit jubileumjaar van Oud Hoorn.

Het gezin, vijf jongens, drie meisjes, huisde achter de slagerij van Rein Groot, op de plaats waar nu een modezaak is gevestigd. Han was een buitenbeentje, anders dan de anderen, kunstzinnig tot in het merg. Hij wilde maar één ding: danser worden, balletdanser. Daarin slaagde hij glansrijk. Han Ebbelaar werd de wederhelft van Alexandra Radius, balletster bij de gratie van een ongeevenaard talent, gedurende vele jaren de absolute vedette van het Nationale Ballet.

Samen vierden ze triomfen op beroemde podia in oost en west,

daarbij een internationaal publiek in extase brengend met hun perfecte balletkunst, hij als de Romeo, zij als de gracieuze Julia. Als er één danspaar is geweest, waaraan het Nederlandse ballet zijn goede naam en faam te danken heeft dan is het wel aan het echtpaar Ebbelaar-Radius, schreef Emmy Huf in het voorwoord van het fraaie fotoboek *Dancing*, dat in 1979 uitkwam.

Beiden zijn intussen na een schitterende loopbaan met hun kunst gestopt. Ze wonen sindsdien anoniem in de wijde stilte van Zuid-Frankrijk. Beiden houden echter in het culturele hart van Holland een smaakvol pied-à-terre aan. In Amsterdam-Oud-Zuid. Daar ontmoette Herman Lansdaal de in Hoorn geboren en getogen Han Ebbelaar voor een gesprek over zijn jeugd.

Han Ebbelaar, 7 jaar oud, op de dag van z'n eerste heilige communie in de RK kerk aan het Grote Noord, mei 1950